

ת"פ 17052/04 - מדינת ישראל נגד סקר גרבאן

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 22-04-17052 מדינת ישראל נ' גרבאן(עצייר)

בפני כבוד השופט אלכס אוחטר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עווה"ד ננסי בסון
נגד סקר גרבאן
ע"י ב"כ עווה"ד עלא עתאמנה
הנאשם

גזר דין

רקע

בתאריך 23.06.22 הורשע הנאשם הנאשם על פי הודהתו בכתב אישום מתיוקן שעיקרו 2 עבירות של דרישת באיזומים של רכוש, עבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועבירה אחת של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיפים 404 רישא, 380, ו- 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לפי עובדות כתוב האישום, בתאריך 03.04.22 ניגש הנאשם לאמו (המתלוננת) עמה הוא גר ודרש ממנו שתיתן לו 100 ל"נ, על רקע היותו משתמש בחומרים ממיכרים. משסירבה המתלוננת הכה בפניה הנאשם בנסיבות כף ידו וגרם לה לשטףدم ולנפיחות בשפתה. אחיו של הנאשם הרחיקו מהמתלוננת אך הלה שב והתקרב אליה ודרש منها שנית שתיתן לו כסף. המתלוננת נתנה לנאשם כסף ועזבה את הבית.

בתאריך 22.04.22 דרש הנאשם מהמתלוננת שניתן לו 100 ל"נ אך המתלוננת יצאת מהבית.

בתאריך 22.04.22 אחז הנאשם בבית במקל מטאטא וכיון אותה עבר המתלוננת כמו שմבקש להכotta. המתלוננת ביקשה מהנאשם להמתין מספר רגעים בזמן שתלך להביא לו כסף, יצאת מהבית והזעיקה מטרסה. כאשר השוטרים הגיעו לבית על מנת לעצור את הנאשם, יצא הנאשם מחלונות הבית ונמלט בריצה עד שנעצר.

הנאשם נעצר בתאריך 22.04.22 ועודנו מצוי במעצר מאחריו סורג וברית.

טייעוני הצדדים לעונש

בטיעון למתחם עונש הולם הנע בין 10 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, הגישה ב"כ המאשימה תמונה המתעדת את החבלה
עמוד 1

של המתלוונת (ת/1), התייחסה אל הערכים המוגנים העומדים בסיס עבירות הרכוש והאלימות כלפי בני משפהה ובכלל, והפנתה לפסיקה לבננטית.

אשר לנאים עצמו, טענה היא כי מדובר למי שבבערו הרשעה קודמת בעבירות אiomים, רכוש ואלימות (ת/2) שבגינה נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל. עם זאת, מדובר למי שהודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום מתוקן וחסר את עדות המתלוונת כמו גם זמן שיפוטי יקר.

לנוח כל אלה בקשה ב"כ המשימה כי אגוזר את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ואשית עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיזי המתלוונת.

ב"כ הנאשם פתח את טיעונו בטענה שכותב האישום מתוקן אכן מפרט עבירות אלימות אך לא במדד הגובה וכן גם החבלות שגרם לא הותירו נזק בלתי הפיך. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען שהעבירות אין מחייבות עונש מאסר בפועל וכי יש לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין עונישה צופה פניו עתיד ועד מספר חדש מאסר בפועל שיכול ויבוצעו בעבודות שירות.

באשר לנסיבותו של הנאשם, הפנה ב"כ הנאשם לעובדה שהנתשם הודה בכתב אישום מתוקן וחסר זמן שיפוטי יקר, הפנים את חומרת מעשיו ואת הפסול שבhem וכן למצבו הנפשי של הנאשם כפי שתואר בחווית הדעת הפסיכיאטרית (נ/1). בהתאם, ביקש מבית המשפט להסתפק ביום המעצר כימי המאסר.

הנתשם הביע את חרטתו ורצוינו להשתחרר.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במידת העונישה הנחוצה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטים בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה המפורטים בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לצאת מתחם העונש הולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

קבעת מתחם העונש הולם

ראשית ציון, כי המאשימה עטרה לקבוע מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשיו של הנאשם בכתוב האישום וטוב עשתה העבירות נ עברו בפרק זמן קצר וככל הנראה על אותו רקע של רצון בכסף על מנת לממן חומרים ממקרים.

כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש הולם תיעשה בהתאם לעקרון הילימה (הוא העיקרי המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות העונישה הנוגגת.

בעצם ביצוע עבירה של דרישת נכס באזמים, פגע הנאשם בערכיהם מוגנים שעוניים הגנה על ביטחונו, שלוותו ושלמות גופו של הציבור, שמריה על הסדר הציבורי התקין והגנה על זכותו של הפרט לקניין ולכבוד. קל וחומר כאשר אין מדובר באדם זור לנאים, אלא במשפחתו הקרובה ביותר - אמו של הנאשם. בהתנהגותו הברונית, שילב הנאשם בין פגעה בקנינה של המתלוננת, לבין פגעה בשלוחות נפשה ובכבודה. הנאשם לא הסתפק בכך, וכשדרישתו לא נענתה, תקף את אמו וגרם לה לחבלה.

כתב האישום מלמד על עבירת אלימות המופנית כלפי אמו דהינו, בתוך התא המשפחתי. האלים מות אותה ספה המתלוננת, פגעה בכבודה ובזכותה לביטחון ולהגנה, אך גם נפגעה שלמות גופה עד שנאלצה פעם אחר פעם לעזוב את ביתה. כפי שנכתב ברע"פ 3719 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתוועת האלים בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכל להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתוחשת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

החוمرة הגלומה בעבירות האלים בכל ובחיפה בפרט, ברורה ידועה היא, כפי שכבר נכתב:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לאלימות העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. ... נפיצותן של עבירות אלה, והចורך להגן על קרבנות האלים מהם על פי רוב חרפי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה..."
(ע"פ 6758 פלוני נ' מדינת ישראל).

מידת פגיעתו של הנאשם בערכם המוגנים העומדים בסיס עבירות אלה גובהה בעיני, שכן הוא תקף את אמו וגרם לה חבילות של ממש, שב לדרש ממנה כסף על אף שהחוי הרחיק אותו מאיים ואימם לפגוע בה באמצעות מקל מטאטה רק יממה לאחר מכן.

בפסקה רלוונטיות לנسبות של מקרה זה באשר לעבירה של דרישת נכס באזמים (לפי סעיף 404 לחוק העונשין), סקירת הפסקה מעלה כי בענינים של נאים שהורשו ביצוע עבירה זו, נקבעו על דרך הכלל מתחמים הנעים בין מאסרים למשך מספר חודשים, שניתן לרוצותם בעבודות שירות, בין מאסרים ארוכים יותר, לתקופות הנעות סביב 18 חודשים מססר (ר' ת"פ 3966-04-15 מדינת ישראל נ' ע אמר אלאעטם, ע"פ 15-03-2019 פרדו אברהם נ' מדינת

ישראל, ת"פ 1013/12 מדינת ישראל נ' יהודה ישראלוב, ת"פ 12-08-13846 מדינת ישראל נ' נזאר בסול, ת"פ 15-04-35680 מדינת ישראל נ' ביל אלעביד ות"פ 11-12-12451 מדינת ישראל נ' ואסימ מרעב).

בפסקה רלוונטית לנسبות של מקרה זה שעניינו באלים או אומם כלפי בני משפחה עולה מתחם עונש הולם שנע בין 18 חודשים חדש מאסר שימוש וירוצו בעבודות שירות במרקם בהם מתווסף לכך גם רכיב טיפול מחוץ לכלא, ועוד ל- 18 חודשים חדש מאסר בפועל במקרים החמורים יותר וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותו.

בת"פ 13-08-11562 מדינת ישראל נ' יר. נדון הנאשם שהורשע בעבירות של אומם ותקיפה אותו ביצע באמנו הקשישה, לעונש של 5 חודשים חדש מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם את נסיבותו של אותו מקרה נקבע כזה הנע בין 3 חודשים מאסר שימוש וירוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשים חדש מאסר בפועל.

בת"פ 14-01-18772 מדינת ישראל נ' איריס שוורץ מדובר היה בנאשנות, רופאה במקצועה, שתקפה את אמה הקשישה באמצעות ידיה וגם באמצעות מטירה, איימה עליה ושבירה את חפציה. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 חודשים חדש מאסר בעבודות שירות ל- 20 חודשים חדש מאסר בפועל והנאשנות נדונה לעונש של 6 חודשים חדש מאסר בעבודות שירות.

בת"פ 13-02-23846 מדינת ישראל נ' פריד זאהר נדון הנאשם ל- 4 חודשים חדש מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

בת"פ 18-02-13372 מדינת ישראל נ' קבדה, מדובר היה במילוי תקיפה את אחותו, חבל בה ואיים עליה, בין השאר על ריקע של התמכרות לאלכוהול, ונדון לעונש של 12 חודשים חדש מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמilia בכלא.

בת"פ 10-05-44223 מדינת ישראל נ' קלימן, נדון הנאשם שהורשע בתקיפות אמו בשתי ההזדמנויות שונות, לעונש של 18 חודשים חדש מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

נסיבותו של מקרה זה מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות, נע בין מאסר שימוש וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 18 חודשים, לצד הטלת ענישה הצופה פנוי עתיד, קנס ופיזוי.

נסיבות שאינן קשריות לביצוע העבירה

כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקל בעניין זה את הנסיבות שאינן קשריות בביצוע העבירה, כפי שאלה מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

בעניין זה, שקטلت ל科尔 את העובדה שהנתאים הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר וייתר את הצורך בעדottaה של המתלוונת.

בנוסף, יש לקחת בחשבון את מעצרו של הנאשם בגין תיק זה משך 5 וחצי חודשים כאשר ידוע שימי מעצר קשים מימי מאסר.

כמו כן, מוביל להקל ראש בחומרת העבירות, לא נגרמו לאמו של הנאשם חבלות חמורות והוא לא נזקקה לטיפול רפואי. מנגד ולחומרה, בית המשפט מביא בחשבון את עבורי הפלילי של הנאשם (ת/1) הכולל הרשעה קודמת בעבירות מתחום הרכוש, האזומים והאלימות בניה לבן נדון לתשעה חודשים מאסר בפועל.

אמנם הנאשם סובל מכך נפשי המתוארים בחומרת הדעת הפסיכיאטרית אולם כאמור בה, קשיים אלה נובעים משימוש הנאשם בחומרים ממקרים. דהיינו, אין הם גזירת גורל כי אם נגרמים כתוצאה מהחלטות שמקורן בנאשם עצמו. בנסיבות אלה, בהן בוחר הנאשם פעמיים אחר פעם להכנס עצמו למצב זה, איןני נותן משקל לטענה של הנאשם.

בנסיבות אלה מצאתי גם לציין כי הנאשם לא ביקש הפניה לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חריטה כנה ושינוי דרכי חשיבותו.

בשים לב לנתחים שפורטו, ולאור עתירת המאשימה, מצאתי לנכון למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

לענין הטלת פיצוי, לטעמי, ישנה חשיבות בקביעת פיצוי, לשם השבת הביטחון האישי והאמון לקורבן העבירה. עם זאת, משברור שכט סנקציה כלכלית טיפול על כתפי המתлонנת, אינו מוצא תועלת במקרה זה להטלת פיצוי לטובתה. מסיבה זו גם, איןני מוצא לנכון להטיל על הנאשם קנס.

משק ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 10 חודשים שיחשב החל ממועד מעצרו - 22.04.05.

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים לפחות 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירות בגין הורשע בהליך זה או כל עבירה אלימות שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין, התשל"ג - 1977.

ניתן צו להשמדת המוצגים

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, בנסיבות הצדדים.

